

ningsarbejde om magt og demokrati, som Folketinget selv har igangsat. I dette udredningsarbejde kommer der jo netop fokus på en række af de problemstillinger, som indgår i de to beslutningsforslag, Folketinget i dag behandler: forholdet mellem den lovgivende og den udøvende magt, forholdet mellem Folketinget og det omgivende samfund, decentralisering, forholdet mellem EU-lovgivning og dansk lovgivning, udviklingen i forholdet mellem individ, bruger og borger og begreber som magt og demokrati.

I Danmark har vi et levende demokrati, hvor der er stor interesse for lovgivernes arbejde, hvilket på det seneste er blevet klart understreget af hele diskussionen om den nye efterlønsordning. Og det er vel, når det kommer til stykket, den bedste garanti for, at det repræsentative demokrati faktisk fungerer.

Derfor skal vi også give den offentlige, folkelige debat en chance og vel ikke mindst, når der er tale om så afgørende beslutninger, som en eventuel ændring af grundloven er. Og derfor må vi starte med debatten og den politiske afklaring, sådan som statsministeren lige nu har foreslået, før vi starter de juridiske og forfatningsretlige overvejelser.

Sådan må det være, og derfor kan Socialdemokratiet ikke på nuværende tidspunkt støtte de to beslutningsforslag.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der korte bemærkninger fra hr. Aage Frandsen, hr. Keld Albrechtsen og hr. Jann Sjursen og derefter fra hr. Peter Duetoft og hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Uanset at hr. Jacob Buksti endte med den konklusion, at Socialdemokratiet ikke kan støtte de to beslutningsforslag, vil jeg alligevel godt kvittere for den meget positive tilgang til det, for jeg erindrer, at Socialdemokratiets ordfører ved tidligere lejligheder har været knap så positiv. Så siger jeg ikke mere om dét.

Så vil godt spørge hr. Buksti, om processen omkring en grundlov ikke vil være sådan, at når man signalerer til folket, at nu vil man godt diskutere de her ting med henblik på ændringer, og siger, at det faktisk er med henblik på ændringer eller i hvert fald kan blive med henblik på ændringer, så er det, folket begynder at interessere sig for det. For hvis man alene måler

folkets interesse på grundlag af en abstrakt diskussion, som man ikke ved, hvor fører hen, kan man godt risikere at konkludere, at folket ikke interesserer sig for det.

Hvis vi tager vores EU-afstemninger som en parallel, så er folket engageret i dem, fordi folket ved, at det også skal stemme på et tidspunkt. Hvis det derimod er en bred diskussion, så siger folket: Det er åbenbart noget, som – undskyld udtrykket – kun de lærde beskæftiger sig med. Og det er jo ikke kun de lærdes sag; det er jeg helt enig med statsministeren i.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

For et par år siden foreslog Folketingets daværende formand, Erling Olsen, at der skulle laves en grundlovsændring med henblik på Danmarks tilpasning til EU, altså problemet med § 20 i grundloven, men Socialdemokratiet støttede dengang ikke den tanke.

Nu var statsministeren inde på, at ved en grundlovsændring skal der i hvert fald være én stor ting. Og EU ville naturligvis være en meget stor ting. Det ville være en dårlig sag, men det ville være en meget stor ting.

Så jeg vil godt spørge hr. Jacob Buksti, om det stadig væk er Socialdemokratiets opfattelse, at der ikke er brug for nogen grundlovsændring i forbindelse med Danmarks medlemskab af EU. Det synes jeg er et meget afgørende spørgsmål. Hr. Jacob Buksti, som jo også er EU-ordfører, ved jo, at den tyske regering kræver, at der laves en EU-forfatning, altså at EU bliver en forbundsrepublik, og derfor er det spørgsmål jo noget, som man ikke undgår at tage stilling til i forbindelse med en grundlovsdebat herhjemme.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg tror, der er en tendens til, at denne her debat kommer til at handle mere om form end om indhold, men jeg vil dog godt kvittere for, at hr. Jacob Buksti på Socialdemokratiets vegne i hvert fald forsøgte at lokalisere nogle områder, som kunne være interessante at diskutere i en proces, der kunne føre frem mod grundlovsændringer, og stillede mange spørgsmål, som var gode, og som også er vigtige på nuværende tidspunkt.

Men med hensyn til den debat, som både hr. Jacob Buksti og statsministeren efterlyste, synes jeg også, det er værd at bemærke, at partierne jo også i den sammenhæng har et ansvar. Hvis